

Csak mondatok

„A világ egy kopott szekér,
Haladna, de nem messze ér...”

Arany János

Igen jó volna tudni mindent,
mindent, amit csak tudhat ész.
A kulcs ugyan még készülőben,
de a világ már kulcsrakész.

A gondolat szülőházaja:
egyedülálló épület;
egyéb híján ütött magára,
magán kívül vak és süket.

Magamat látva, nézve téged,
még célja sincs és oktalan;
minden válasz kérdésbe téved –
na mondd ki már, dadogd ha van!...

Léptékenként egy új igazság
megérett már és elrohadt;
miénk csak egy kisujjnyi nagyság:
elég saját, hogy elfogadd.

Csak menni kell és esni-kelni –
e bús ritmusból származunk;
épphogy lecsúszni, elsietni.
Amíg kitart spirálkarunk,

szabadságunkban áll akarni
megtenni azt, mit tenni kell;
saját fejünk után haladni,
s beérni végleg ennyivel.

Önnön-magunktól értetődni,
megállapodni legbelül;
jól járni végül és bedőlni –
komor titok, mi felderül.

A névtelent ha így becézem,
kifejezetten jól vagyok.
Magára ránthat minden érvet,
a világ is csak mondatok.